

«Zirgu Oāzes» īpašnieks Ilja Daņilovs

Gunda Katrīna Vovere

Dzīve ir neparedzama, to nevar izplānot, tā tikai jādzīvo. To pierāda uzņēmīgais un drosmīgais Ilja Daņilovs, kurš tikko pēc augstskolas absolvēšanas tikai 21 gada vecumā piekrita vecāku aicinājumam kļūt par saimnieku Preiļu novada Riebiņos esošajiem zirgu stalliem – “Zirgu Oāze”. Šajā gadījumā gan jāpiemin arī tas, ka līdz tam Ilja pat nebija sēdējis zirgam mugurā.

Ilja ar savu mīļāko zirgu Musturu

Kēve ar savu šī gada kumeļu

Pagājušā gada kumeļi

Zirgs vārdā Lats

Saimniecībā tiek turēts arī viens ponijs, kazas un truši

Foto: Gunda Katrīna Vovere

Kur meklējami pirmsākumi tavai nodarbei?

– Es un mana ģimene jau ļoti sen bijām pazīstami ar Juri Astiču (iepriekšējais «Zirgu Oāzes» īpašnieks), viņš ir mūsu draugs. Līdz ar to mēs redzējām, kas šeit notiek, ko varam palīdzēt Jurim, un sākumā palīdzējām viņam sagatavot sienu. Pēc tam parādījās iespēja pārpirkt šo vietu, un to arī izdarījām pirms trīs gadiem – 2021. gadā ap Jāņiem. Līdz tam man ar zirgiem nebija vispār nekādas saistības un pieredzes, es pat nekad nebiju jājis ar zirgu. Tomēr vajadzēja kādu, kas varētu pārņemt šeit visu un, būdams jauns, nolēmu pieņemt šo izaicinājumu. Brālis vairāk atbild par lauksaimniecību (graudu audzēšanu), un es – par zirgiem. Pirms trim gadiem es pat iedomāties nevarēju, ka šodien būšu šeit, lai gan mani interesē tūrisma nozare. Biju domājis nākotni saistīt ar mežiem, jo absolvēju Latvijas Lauksaimniecības universitāti (*red. piezīme – tagad Latvijas Biozinātņu un tehnoloģiju universitāte*) kā kokapstrādes inženieris, ģimenei ir arī mežu platības. Varbūt atgriezīšos pie meža nozares citā dzīves cēlienā, šobrīd mēģinu darīt visu, kas saistīts ar zirgiem un tūrismu. Pirmie gadi bija ļoti grūti, jo neko nesapratu no dokumentiem, likumiem, nodokļiem. Man bija tikai 21 gads, kad sāku, šobrīd ir gandrīz 25.

Kā izskatās tava tipiskā darba diena?

– Es ierodos darbā deviņos no rīta. Vispirms es satieku visus savus darbiniekus, aprunājos par to, kas ir darāms, vai ar zirgiem viss kārtībā, kādas kuram ir vajadzības. Pēc tam dodos uz savu kabinetu un pārbaudu e-pastus, samaksāju rēķinus, skatos jaunumus pasaulē, varbūt ir saņemts kāds piedāvājums nopirkt zirgu, mēģinu pats atrast pircējus. Ap pusdienlaiku aizbraucu pie brāļa uz saimniecību un paskatos, kas tur ir darāms. Sanāk arī braukāšana uz blakus pilsētām, lai nopirktu, piemēram, vajadzīgās detaļas tehnikai. Un tā diena paiet – organizējot un braukājot.

Kas tev savā darbā patīk visvairāk?

– Visvairāk man patīk mans kolektīvs. Patīk arī darbs ar klientiem, apmeklētājiem, jo man ļoti patīk komunicēt ar cilvēkiem un tā ir neatņemama daļa jebkuram uzņēmuma vadītājam. Vēl man patīk vizināt cilvēkus ar zirgiem.

Cik daudz darbinieku strādā «Zirgu Oāzē»?

– Uzņēmumā strādā seši cilvēki. Viens ir traktortehnikas vadītājs, kurš atbild par siena pievešanu, par mazajiem remontiem un tamlīdzīgām lietām. Tad ir trīs zirgkopji, divi no tiem vairāk atbild par zirgu stalliem – uzkopšanu, boksu tīrīšanu, zirgu barošanu, saimniecības apkārtnes uzkopšanu, zāles pļaušanu, bet Juris Astičs pamatā gādā par to, lai visi darbi notiek tā, kā tiem ir jānotiek. Tad mums ir viens zirgu treneris un grāmatvede. Un es pats kā uzņēmuma vadītājs, es daru būtībā visu – sākot no rēķinu kārtošanas līdz zāles pļaušanai.

Ar kuru zirgu esi vairāk sadraudzējies?

– Visvairāk sadraudzējies esmu ar Musturu. Tas ir mūsu Latvijas siltasiņu braucamā tipa zirgs, ļoti labs ērzelis. Viņš ir arī divus gadus bijis čempions Latvijas zirgu skatē «Nacionālais dārgums». Musturs pēc miesasbūves ir daudz lielāks un pēc šķirnes daudz mierīgāks, viņš nav kastrēts, un es uzskatu, ka ar šiem zirgiem ir daudz vieglāk strādāt nekā ar sporta zirgiem. Sporta zirgiem ir temperaments un lielāka enerģija, nesaku, ka braucamajiem zirgiem nav, bet viņi ir mierīgāki.

Cik daudz zirgu pie jums dzīvo un ko vari pastāstīt par tiem?

– Šobrīd mums ir 40 zirgi. Tas ganāmpulks mums nemainās, kaut ko pārdodam, kaut ko nopērkam.

Vēl no Jura laikiem mums ir palikuši vairāki Oldenburgas šķirnes zirgi (vācu), tās pārsvarā ir ķēves, kas tagad tiek arī lecinātas. Šogad mums no šīm ķēvēm ir piedzimuši astoņi kumeļi – četras meitenes, četri puikas. Ļoti produktīvs gads. Sākumā, līdz sešu mēnešu vecumam, šos kumeļus turam aplokā kopā ar mammu, tad mēs viņus šķiram un mēģinām pamazām sākt treniņus. Tā viņi nodzīvo pie mums aptuveni līdz četrus gadu vecumam. Pārdo, protams, ir jo agrāk, jo labāk – mazāk tēriņu un laika, kas jāiegulda, bet četrus gadu vecumā jau var pilnvērtīgi sēsties zirgam mugurā un mēģināt viņu trenēt vairāk jau kādām noteiktām disciplīnām, sporta lekšanai.

Ar sporta zirgiem piedalāmies sacensībās, pēdējās bija 2023. gada rudenī jaunzirgiem, tajās tiek izvērtēta zirga gaita, lē-

cieni utt. Šajās sacensībās viena no mūsu ķēvēm izcīnīja pirmo vietu Latvijas mērogā. Tas nozīmē, ka tas ir pilnvērtīgs zirgs, ar viņu var darboties, mēs esam ielikuši ļoti labu pamatu, lai cilvēks, kas viņu nopirks, varētu turpināt trenēt šo ķēvi sportā.

Latvijas siltasiņu braucamā tipa zirgi mums ir trīs – Motors, Marima un Musturs. Šie zirgi ir pamatā vizināšanai paredzēti. Marima bija piedalījies arī sporta sacensībās, bet mēs vairāk viņus izmantojam, lai apmeklētājus pavizinātu, izvestu ekskursijās. Tagad mēģinām viņus vairāk iesaistīt braukšanā ar ratiem un ziemā ar ragavām, jo ir liels pieprasījums pēc šādas izklaides.

Kā jūs izvēlaties vārdus saviem zirgiem?

– Vārdus es pats izdomāju. Un vispār ir tāda laba mākslīgā intelekta programma, tagad ļoti populāra, ChatGPT, ar kuras palīdzību var ļoti ātri risināt dažādus dzīves jautājumus. Pamēģinājam arī ar tās palīdzību izvēlēties jaunajiem kumeļiem vārdus. Tajā programmā pieprasām izdomāt zirgiem vārdus, kas, piemēram, sāktos ar tēva vārda pirmo burtu «H» un vārdā pa vidu būtu mātes vārda pirmais burts «C», un tad tiek piedāvāti ļoti interesanti varianti. Šogad meiteņu vārdi mums ir Hatka, Hicoco, Haley, Calista, ērzeļu vārdi – Hatchet, Colgate, Ceasar Turbo un Hunterford.

Kas «Zirgu Oāzē» notiek šodien un kādi ir plāni nākotnei?

– Šodien mēs audzējam, pārdodam un pērkam zirgus. Iepriekš piesakoties, cilvēkiem vadām ekskursijas un pēc tam vizinām ar zirgiem.

Nākotnē – pirmais, kas tagad notiek, ir viesu mājas restaurācija, kur būs iespēja izmitināt apmēram 20 cilvēkus. Katrā istabā būs vairākas gultas un atsevišķas labierīcības. Tādā veidā varēsim piedāvāt iznomāt visu ēku un visas istabas vai atsevišķu istabu ar vairākām gulvietām, dažādām grupām.

Plānos ir arī izveidot mazās moduļu mājas, kurās arī varēs izmitināt cilvēkus. Tāpat plānojam izveidot tādu kā nojumi, kurā varēs notikt dažādi pasākumi – dzimšanas dienas, kāzas. Gribam piedāvāt svīnību vietu dažādiem pasākumiem ar izmitināšanas iespējām.

Vēl ir paredzētas izjādes – tas nav tas pats, kas vizināšana. Kad vizinām, tad zirgu vedam mēs, bet izjādēs cilvēkiem pašiem ir groži rokās, un mēs viņus tikai pavadām pa kādu izveidotu maršrutu, piemēram, caur mežu, pie karjera un tamlīdzīgi. Bet tas jāaskaņo ar pašvaldību, kur to var darīt, jo zirgi aiz sevis atstāj pēdas (zirgābolus).

Vispār ir ļoti, ļoti daudz ideju saistībā ar šo, bet tas viss prasa laiku un līdzekļus. Visu šobrīd daru tikai par savu naudu. Tagad gan ir parādījušies Preiļu novadā iespēja pieteikt projektus ar līdzfinansējumu, un ir doma šo iespēju izmantot, lai nomaiņītu jumtus, jo tas mums šobrīd ir primāri vajadzīgs. Ja neizdosies piesaistīt finanses caur šo projektu, tad pašiem būs jārod iespēja līdz ziemei to izdarīt.

Vai ir doma paplašināties?

– Paplašināt stallus nav plānots, bet tieši otrādi – zirgu skaitu samazināt un pakāpeniski pāriet no zirgu audzēšanas uz tūrismu. Jo, ņemot vērā visu globālo situāciju, zirgu audzētājiem ir ļoti grūti ar šo nopelnīt, un es lielāku potenciālu redzu tieši tūrismā. Tāpēc plānoju zirga ganāmpulka samazināšanu, viena stallā labiekārtošanu, tā lai viss ir labāk un skaidāk.

Kādi ir lielākie izaicinājumi zirgu audzētājam Latvijā?

– Darbinieku trūkums, darbinieku pieredzes trūkums, tirgus svārstības, tagadējā inflācija, pagājušajā gadā bija ļoti sliktā siena raža, un tās ir lietas, kas nav prognozējamas.

Kādām rakstura īpašībām jābūt zirgu audzētājam?

– Tam noteikti jābūt cilvēkam, kam patīk zirgi un dzīvnieki, tādām, kurām nav bail no izaicinājumiem, jo katram zirgam ir sava personība un raksturs un zirgkopim ir jāspēj pielāgoties katram raksturam. Varētu teikt, ka zirgkopis ir tāds kā psihologs – viņš spēj saprast zirgu pēc mimikas un kustībām, tā nolasot, kas zirgam kaiš un ko tam vajag. Zirgkopis būtībā ir vairākas personas vienā – gan vetārsts, gan lauksaimnieks. ▣

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». «Par projekta raksta «Zirgu Oāzes» īpašnieks Ilja Daņilovs» saturu atbild SIA «Vietējā».

MAF
Mediju atbalsta fonds